

1. Zase ospalá,
podobná prázdnému nádraží,
v očích ti odpočívá čas,
unavený dlouhý bloudění.

Hodiny stojí
a tikot srdcí kolem zní,
snad jen slunko šlo už spát,
vždyť se mi zdá, že venku ptáci zpívají.

- R: Vidím jak hoří na všech kopcích
barevný sklíčka, když je soumrak pohladí,
podobný perlám ve sklence vína,
pláče jak svíčka tvůj portrét co mám rád.

2. Lásko, víš,
jak je mi smutno,
když se ráno probouzím a
a na stole je láhev dopitá.

A každým dnem
blíž se vracím,
jako jeden z ptáků toulavých,
který zpátky domů s jarem odlétá.

- R: Dokud vím, že hoří v našich srdcích,
barevný sklíčka, když je soumrak pohladí,
podobný perlám ve sklence vína,
pláče jak svíčka i z krátkých doteků.

3. Nebe šedivý,
obrázek krajiny bez listí,
to s vodou líně odplouvá
tvá vůně z mého těla.

Hodiny burácí,
lodě se loučí s přístavem,
zase jedna dlouhá pouť,
nám začíná.